

Wstęp

Mojemu życiu od najmłodszych lat towarzyszyły kasztanowce. Mogę powiedzieć, że dzieciństwo spędziłem w cieniu tych dostojnych i pięknych drzew, od wieków wpisanych w mój — w nasz — polski krajobraz. Jako dziecko bawiłem się owocami kasztanowców — kasztanami. Zdobywałem najniższe korony drzew. Jesienią pomagałem mojemu ojcu grabić liście, którymi usłane było całe podwórze; tworzyły grubą jesienny dywan. Nieraz byłem świadkiem zabawnych scen, kiedy to spadające kasztany jak grad obijały głowy ludzi śpieszących do kościoła. Z ogromnym sentymentem wspominam te kasztanowe lata.

No cóż, dzisiaj już tam nie mieszkam, ale co dzień przejeżdżam obok tego samego kościoła, co dzień spotykam się z moimi sędziwymi, ogromnymi przyjaciółmi — kasztanowcami. Ale przybywa nam zmarwień i patrząc na siebie, milczymy. Potrzebuję ich cienia, piękna i szumu. Lecz tym razem one bardziej potrzebują mnie... i Ciebie.

Pragnę zaproponować Państwu scenariusz przedstawienia dla dzieci w wieku od 6 do 12 lat. Moja intuicja podpowiada mi, że może to być dynamiczny i porywający spektakl słowno-muzyczny, obfitujący w sceny humorystyczne i dramatyczne. Scenariusz daje możliwości zaprezentowania przez dzieci umiejętności aktorskich oraz wokalnych, a także plastycznych — w zakresie scenografii.

Mając na względzie bardzo zróżnicowane warunki sceniczne, możliwości lokalowe i finansowe, scenografię pozostawiam Państwa wyobraźni i możliwościom.

Moje sugestie są następujące:

Jeżeli przedstawienie odbywa się w plenerze, proponuję zaplanować scenę pośród drzew (ideałem byłoby wystawienie sztuki pod kasztanowcem), jeśli w sali — można zaplanować scenografię:

- tekturową przestrzenną (może być statyczna lub ruchoma, wówczas pniami drzew mogą być odpowiednio przebrane lub ukryte w kartonach dzieci);
- płaską, namalowaną na płótnie lub na papierze, nadającą się do szybkiego montażu i demontażu bądź rozsuwaną albo opuszczaną;

W przedstawieniu może wziąć udział dowolna liczba dzieci (razem z chórem).

Jeśli w przedstawieniu występują dzieci sześciolatnie, to proponuję, by korzystały z piosenek z nagrany wokalem, a role trudniejsze (szczególnie Narratorów) przejęli dorośli – nauczyciele lub rodzice, albo starsze dzieci. Bardzo gorąco zachęcam Państwa do wspólnego występu dzieci i dorosłych

Ścieżka dźwiękowa

Proponujemy Państwu profesjonalnie przygotowaną ścieżkę dźwiękową. Są to piosenki i podkłady muzyczne, efekty dźwiękowe podkreślające dramaturgię i budujące nastrój, a także — w komplecie płytę CD — pt. „Potrzebują nas kasztany, czyli tropiciele na tropie Szrotówka”, ze słuchowiskiem, piosenkami, podkładami muzycznymi, grafiką kolorową i czarno-białą, którą można wydrukować do kolorowania i ewentualnie wykorzystać w przedstawieniu. Płyta zainspiruje reżyserów, ponieważ tekst słuchowiska zarejestrowanego na płycie jest tekstem źródłowym, na którym oparłem ten scenariusz. Zaznaczam jednak, że słuchowisko na płycie może się nieco różnić od scenariusza, który Państwu proponuję. Płyta do realizacji dźwięku zawiera dziewięć utworów oraz kilkanaście motywów muzycznych i efektów. Całe przedstawienie może trwać 45–60 minut.

Obsługa techniczna

Narratorzy w czasie całego przedstawienia powinni mówić do osobnych mikrofonów, wyregulowanych stosownie do ich możliwo-

ści głosowych, lub do jednego, ustawionego na statywie, zaś aktorzy powinni korzystać z mikrofonów pojemnościowych, bezprzewodowych bądź z tzw. mikroportów (mikrofonów bezprzewodowych zakładanych na głowę). Jeśli nie ma takich możliwości, musicie radzić sobie w inny sposób. Na ostatnich stronach książki ze scenariuszem znajduje się rysunek (rzut z góry) ilustrujący ustawienie nagłośnienia w stosunku do występujących. Niewłaściwe rozmieszczenie sprzętu nagłaśniającego może zniweczyć cały wysiłek reżysera i aktorów. Wokaliści, chór i aktorzy muszą mieć dobre odsłuchy lub po prostu stać w niewielkiej odległości od głośników. Proszę jednak zwrócić uwagę, by aktorzy nie stali bezpośrednio przed głośnikami, gdyż mogą wystąpić sprzężenia. Wokaliści śpiewający do mikrofonu trzymanego w rękę lub stojącego na statywie powinni zachować możliwie niewielką odległość pomiędzy ustami a mikrofonem (nieomalże dotykając mikrofon ustami). To samo dotyczy aktorów. Jeśli zaś będziecie korzystać z mikrofonów pojemnościowych, to należy pamiętać, by każde dziecko swoją kwestię mówiło głośno i wyraźnie (prawdopodobnie będziecie się posługiwali mikrofonami tańszymi, a co za tym idzie — mniej czułymi i podatnymi na sprzężenia). Przy tej okazji oczywiście trzeba wspomnieć o dykcji i wsparciu głosu na przeponie (wiedzę na ten temat znajdziecie na odpowiednich stronach internetowych, chociaż bezpieczniej poradzić się osób uczących emisji głosu itp.).

Reklama, rozgłos, PR

Na płycie ze scenariuszem znajduje się projekt kolorowego plakatu do wydrukowania na drukarce (ok. 2,50–3,00 zł za jedną sztukę). Plakaty mogą zainteresować środowisko. Elektroniczną wersję plakatu można umieścić na stronie internetowej szkoły, przedszkola, gazety etc., wpisując w wolne pola swoje informacje o spektaklu.

Cieszę się, że chcecie Państwo poświęcić swój czas i talent na realizację tego scenariusza.

Kochane dzieci, życzę Wam twórczej pracy i dzieciństwa w cieniu kasztanowców. Bawcie się tym opowiadaniem, śpiewajcie piosenki, bądźcie aktorami Kasztanowego Teatru.

Adam Szafraniec

SCENA I

Występują: Osoba Wygłaszająca Wstęp, Czwooro Uczniów, Narrator I, Chór z Wokalistą.

Wstęp wygłasza osoba (nauczyciel, ekolog, przedstawiciel szkolnego koła przyrodniczego itp.) kojarzona przez dzieci z problematyką przyrodniczo-ekologiczną.

Kasztanowce, piękne drzewa od wieków wpisane w nasz polski krajobraz, przeżywają dramatyczne chwile. Od kilkunastu lat, w czasie rozkwitu, zamiast pięknieć — tracą blask. Wczesną jesienią, ale bywa, że już latem, liście kasztanowców brązowieją i usychają, nie doczekawszy jesieni. Pod koniec lata kasztanowce przedstawiają żałosny widok. Kasztany, nie mogąc dojrzeć, opadają.

Drzewa są smutne, potrzebują pomocy!

Na scenę wychodzi czwooro dzieci ubranych w szkolne mundurki lub w codzienne ubrania. Nazwijmy ich Aktorami.

Aktor I

Czy wyobrażacie sobie świat bez kasztanowców?

Aktor II

Hm, z czego będziemy robić ludziki?

Aktor III

Czym będziemy się bawić?

Aktor IV

Czy to możliwe, że w jesiennym kąciku w przedszkolu lub w szkole zabraknie kasztanów?

Wszyscy Aktorzy razem

Nie!!! Ratuemy kasztany!

Aktorzy schodzą ze sceny. Ich miejsce zajmują Wokalista i Chór.

♫ *Nr 1 na CD (Piosenka pt. „Potrzebują nas kasztany”)*

Śpiewa Wokalista (lub Wokalistka) oraz Chór.

Potrzebują nas kasztany

1. Były przez tyle lat
Nie wyobrażam sobie, jak
Bez kasztanowców
Wyglądałby nasz świat.
2. Wielopalczasty liść
Szuka pomocy, by mógł żyć
Aż do jesieni
Doczekać swoich dni.

Refren: Potrzebują nas kasztany
Potrzebują nas
Potrzebują nas kasztany
A my potrzebujemy ich! (2×)

3. W łupinkach naszych dni
Ptaki budują gniazda, by
Nie przeminęły
Biało-brązowe sny.

Przyjaźni mocna nić,
Ten, kto ich kocha, może być
Przyjacielem
Kasztany muszą żyć!

z wolna umierały. Kasztanowa aleja wyglądała przygnębiająco. Zwierzęta bezradnie się temu przyglądały. Któregoś dnia rozległo się po lesie dramatyczne, przeszywające bólem wołanie.

♪ *Nr 3 na CD (wołanie Kasztanowego Króla)*

Kasztanowy Król

Ratujcie nas, przyjaciele! Potrzebujemy pomocy!

Narrator I

To Kasztanowy Król... Po chwili serca olbrzymów, jak ogromne bębny, biły na trwozę.

Narrator II

Liliowy Bór drżał z przerażenia i wydawał dziwne, przeciągłe jęki współczucia.

♪ *Nr 4 na CD (odgłosy Liliowego Boru)*

Na środek wbiega lub dostojnie wchodzi Sosna — Królowa Liliowego Boru.

Królowa Sosna

Nie opuścimy przyjaciół!

Narrator II

Rozległ się głos Królowej Liliowego Boru, największej i najpiękniejszej sosny.

Królowa Sosna

Zwierzęta! Ptaki! Śpieszcie z pomocą!

Na scenę wbiegają Zwierzęta wymienione w dialogach.

Pszczola

Może miód im pomoże? Mamy dużo miodowych plastrów, zrobimy okłady!

Wszystkie Ssaki, Ptaki i Owady

Tak, tak! Damy radę!

Pająk

My, pająki, dołożymy ślinę i pajęcze sieci!

Wiewiórka

Gdyby tak jeszcze zdobyć chleb i chlebem opatrzyć im rany...!?

Ptaszek I

Możemy też nasmarować drzewa oliwką z oliwek, aby słońko nie drażniło im liści.

Ptaszek II

Wszystkie ptaki będą śpiewać w koronach drzew, aby dodać im nadziei.

Ptaszek III

Niechaj wiedzą, że jesteśmy blisko...

Ptaszki razem

...i mogą na nas liczyć!

Wszyscy

Do dzieła! Ratujmy kasztany!

Mieszkańcy Liliowego Boru przystępują do akcji. Prowadzą kurację na zaimprovizowanych gałęziach drzew. Smarują, robią okłady, bandażują.

♪ Nr 5 na CD (piosenka pt. „Miodowe plastry” – śpiewa Chór z Wokalistą i Wokalistą Hip-Hop)

Miodowe plastry

1. Pajęczce sieci, ślimacze śliny
Niechaj uzdrowią wszystkie rośliny
Niechaj zagoją bolące rany
My kasztanowcom umrzeć nie damy!
(hip-hop)
Wiem, co go... wiem, co goi rany
Dajcie miód, miód zaczarowany
Dużo go tu mamy? Dużo go tu mamy?
Wiem, co go... wiem, co goi rany
Dajcie chleb! Chleb z pajęczynami
Dużo go tu mamy? Dużo go tu mamy?

Królowa *recytuje na tle muzyki*

Pszczółki pracujcie
Drzewa tak cierpią i ledwo stoją
Miodowe plastry chociaż na chwilę
Niech je ukoją
Pająki, ślimaki
Śpieszcie z pomocą, wyćwiczcie siły,
Aby ich rany się zagoiły
Wiewiórki, wróble
Olej z oliwek
Liściom zemdlonym przyniesie ulgę
I da ochronę
Przyniesie ulgę i da ochronę...

SCENA III

Występują: Narratorzy, Dzięcioł Stuk-Puk, Ssaki, Owady i Ptaki występujące w Scenie II.

Narrator I

Zapadł wieczór, potem ciemna noc.

♪ Nr 6 na CD (muzyka ilustrująca tę scenę)

Następnego dnia wczesnym rankiem wszystkie zwierzęta przybyły na kasztanową aleję.

Ssaki, Owady i Ptaki wchodzą na scenę.

Niestety... drzewa dalej były smutne. Wezwano więc słynnego lekarza z Liliowego Boru, Dzięcioła Stuk-Puk. Dzięcioł starannie badał kasztanowce...

Dzięcioł Stuk-Puk

No tak... ciśnienie w normie... temperatura wprawdzie nieco podwyższona i tętno odrobinę przyśpieszone..., ale nie jest najgorzej. Oświadczam, że kora-kora nie jest chora!

Zwierzęta wydają odgłosy zadowolenia, mówią jednocześnie, tak że powstaje gwar (ściszone głosy)

— Doskonale

— Całe szczęście
— O! Jak dobrze!

Dzięciół Stuk-Puk

Jest jednak coś, co mnie niepokoi. To te dziwne odgłosy... W gałęziach coś rzezi, stwierdzam jednak, że kuracja przyniosła dobre rezultaty! Drzewa są zdrowe.

Królowa

Ale nadal są smutne i jęczą z bólu.

Dzięciół Stuk-Puk

Myślę, że mają naturalnego wroga, który podgryza im liście. Dlatego wzywam tropicieli z Liliowego Boru!

Dzięciół wystukuje na drzewie alfabetem Morse'a wezwanie. Włączamy muzykę do piosenki pt. „Tropiciele”. Na tle pierwszych dźwięków przybywają i przedstawiają się poszczególni tropiciele, meldując swoją obecność i salutując (jeszcze zanim zaczną się śpiew pierwszej zwrotki). Na tle melodii drugiej zwrotki odbywa się prezentacja tropicieli w wykonaniu Narratora I, podkład muzyczny brzmi dalej, jednak bez śpiewu. Pierwszą zwrotkę śpiewa Wokalista. Refren wykonuje chór. Drugiej zwrotki nie śpiewamy.

♪ Nr 7 na CD (Piosenka pt. „Tropiciele”)

Na tle pierwszych dźwięków, tropiciele się przedstawiają.

Osa Żółtonosa

Osa Żółtonosa melduje się!

SCENA IV

Dyskretna i płynna zmiana bądź uzupełnienie dekoracji podczas trwania efektów dźwiękowych. Ta scena powinna się rozgrywać na liściu kasztanowca. Ze względu na ograniczone możliwości organizatorów przedstawienia dekoracja może jednak pozostać ta sama.

Występują: *Dwa Szrotówki, Osa Żółtonosa, Narrator I*

Na scenę wchodzi dwa Szrotówki. Jeden wnosi i rozkłada leżak, a drugi mały stoliczek, na którym stawia butelkę z napojem, opatrzoną etykietą, którą wykonały dzieci. Na etykiecie napis „Coca Ómola” oraz rysunek trupiej czaszki. Rozpoczyna się leniwy dialog, który musi się skończyć przed bzyczeniem osy. Szrotówek II siada na leżaku, nalewa do szklanki coca ómolę i siorbiąc, pije. Słysząc ziewanie i beztrioskie podśpiewywanie.

Szrotówek I *ziewając i przeciągając się.*

AAA...

Szrotówek II

Ale życie...

Szrotówek I

Supcio...

Słysząc bzyczenie osy, Zaniepokojony Szrotówek II wstaje i usiłuje się schować (schodzi ze sceny). Szrotówek I pozostaje, ale podejrzliwie rozgląda się wokoło.

Osa Żółtonosa

Stać! Kim jesteś, gagatku?

Szrotówek I

Może ty najpierw się przedstawisz...

Osa

Nazywam się Osa Żółtonosa, jestem tropicielem.

Szrotówek I

Ja jestem ćmą. Poszukujesz kogoś?

Osa Żółtonosa

Owszem, szukam szkodników, które powodują smutek kasztanowców. Odpowiedz wreszcie, jak się nazywasz.

Szrotówek I *odwraca się tyłem, zadzierając głowę do góry*

Nie mam ochoty, odczep się ode mnie!

Osa Żółtonosa

W takim razie aresztuje cię!

Osa łapie Szrotówkę za skrzydła i wykręca je do tyłu.

Szrotówek I

Aaa! Precz z łapami! Daj mi spokój!

Osa zakuwa Szrotówkę w kajdanki i sprowadzając ze sceny, konwojuje do sztabu. Zatrzymany miota się i piszczy.

Narrator I

Osa Żółtonosa zakuła nieznajomego w kajdanki i konwojowała do sztabu, gdzie czekali już pozostali tropiciele. Osa Żółtonosa była najsłynniejszym tropicielem, a w Liliowym Borze śpiewano o niej piosenki.

♪ Nr 9 na CD (piosenka pt. „Osa Żółtonosa”)

Osa Żółtonosa

1. Jest wesoła, wszędobyłska i figlarna

W swej urodzie, nawet w locie

Nienaganna

Ona nie jest jakaś taka byle jaka

Chociaż trochę...

Zawadiaka.

Ma charakter żółto-czarny

Jest szalona

Już niejeden dzielny szerszeń

Się przekonał.

Ona nie jest jakaś taka byle jaka

Chociaż trochę...

Zawadiaka.

Refren: Osa Żółtonosa. Osa.

2. Jest upartym i najlepszym
Tropicielem
Gdy zasłużysz, możesz zostać
Przyjacielem.
Mówią o niej, że jest kosa i ma nosa
To jest właśnie...
Żółtonosa! (*chórem*)

Na scenie pojawia się Osa Żółtonosa.

Osa Żółtonosa
Ja protestuję!
Wsycy robią ze mnie takiego potwora.
Pseciez latam sobie, nie żądlę
Mam wesołą minę, nie strasę
Chociaz wcoraj...

3. Figlowała pośród kwiatów
Tam na łące,
Wtem Szrotówki osaczyły
Kasztanowce
Mówią o niej, że jest kosa i ma nosa
To jest właśnie
Żółtonosa! (*chórem*)

SCENA VI

Występują: Szrotówki, Narratorzy, Laborant Puszczyk, Tropiciele, Tancerze, Osoba reprezentująca kółko przyrodnicze lub Ekolog (ta sama osoba, która wygłaszała wstęp), Królowa Liliowego Boru – Sosna, Ptaki. Wszyscy aktorzy występujący w przedstawieniu biorą udział w scenie VI, finałowej.

Tropiciele chyłkiem powracają na scenę, wieszając bagietki na gałęziach wykorzystanych w scenografii (sztucznych lub naturalnych, jeśli przedstawienie odgrywane jest w plenerze) lub w dowolnym miejscu. Po wykonaniu zadania opuszczają scenę.

Pojawiają się Szrotówki. Tym razem może ich być znacznie więcej niż dwa. Zajadają się bagietkami Swoje kwestie wygłaszają z pełnymi buziami.

Szrotówek I

O! Jakieś pieczywko!

Szrotówek II

Właśnie zgłodniałem...

Szrotówki na przemian

— I ja!

— Ja też!

— Mniam, mniam!

— Ale uczta... !
— I to za darmo!

Po chwili trucizna zaczyna działać. Pojawiają się zawroty głowy, czkawka, bóle brzucha.

Narrator I

Szrotówki łakomie zjadły wszystkie bagietki, aż rozboleły je brzuchy i nabrały kasztanowstrętu. Na widok kasztanowców dostawały dreszczy i czkały, aż im z uszu wylatywał dym. Resztkami sił czmychały z Liliowego Boru gdzie pieprz rośnie.

Szrotówek I

Mój brzuch... Boliiii...

Szrotówek II

Nie mogę patrzeć na kasztany, gdy je widzę, dostaje dreszczy.

Szrotówek III

Ja się ewakuuję!

Szrotówki chórem

My też!

Szrotówki schodzą ze sceny, ustępując miejsca tropicielom i pozostałym aktorom.

Pajak Armata

Hura! Szrotówki uciekły!

Osa Żółtonosa

Kasztanowce będą żyć!

Wszyscy chórem

Kasztanowce będą żyć!

Nietoperz Nocny Marek

Co z tego, że Szrotówki uciekły, skoro zostały larwy?! Nocą prześwieciłem liście, na liściach są miliony szkodników!

Królowa Sosna

Puszczyku! Co zrobić z larwami?

Laborant Puszczyk

Badałem tę sprawę. Zaciągnąłem języka tu i ówdzie. Opo-
wiem wam, jak wygląda życie tych szkodników. Szrotówki
na liściach kasztanowców składają miliony jajeczek. Z nich
lęgną się larwy, które są strasznymi głodomorami, pożera-
ją liście kasztanowców. Gdy liść jest osłabiony, opada na
ziemię, a larwy opadają razem z nim. Liść z bólu zwija się
w trąbkę, a larwy chowają się w środku i tam dorastają. Gdy
staną się dorosłymi osobnikami, sfruną na liście kaszta-
nowców, złożą na nich znowu jajeczka i tak wkoło Macie-
ju, cztery razy w roku. Zdarza się bardzo często, że drzewa
rosną przy drogach, po których jeżdżą samochody ciężarowe.
Liście wraz z larwami spadają na plandeki oaz przycze-
py i podróżują w odległe miejsca. W ten sposób szkodniki
przemieszczają się coraz dalej i atakują coraz więcej drzew.

Naszą walkę ze szkodnikami musimy rozpocząć pod drzewami, gdzie leżą liście, które dają schronienie larwom.

Nietoperz Nocny Marek

Jak możemy pozbyć się larw?

Pająk Armata

Każdą larwę wyciągać z wnętrza liścia?

Wiewiórka

Ja mam pomysł! Moim zdaniem, trzeba grabić i zmiatać liście na wielkie sterty. Ja mogę zmiatać ogonem! Następnie trzeba wywieźć liście z dala od drzew i spalić.

Pszczoła i Ptaki chórem

To świetny pomysł!

Wszyscy obecni na scenie

Tak! To super pomysł!

Królowa Sosna

Bierzmy się do pracy!

♪ Nr 14 na CD (muzyka ilustrująca tę scenę)

Wszyscy grabią i zmiatają liście. Na scenie pojawiają się tancerze, którzy tańcem przedstawiają grabienie liści. W tym czasie aktorzy rozdają dzieciom grafikę do kolorowania, pokazując też płytę „Potrzebują nas kasz-

tany, czyli tropiciele na tropie Szrotówka”. To wszystko trwa 2–3 minuty. Ściszamy muzykę, by był słyszalny głos Ekologa. Mówi uniesionym głosem, przekonywająco, wzywając do podjęcia działań.

Ekolog

Najprostszym sposobem, w jaki możemy pomóc kasztanowcom, jest grabienie liści, wywożenie z dala od drzew i palenie. Nie ma na razie lepszego sposobu na Szrotówka.

Narrator II

Zwierzęta z Liliowego Boru grabiły liście i zamiatały. Lisy i wiewiórki używały do tego ogonów. Potem zapłonęły ogniska, które paliły tylko dorosłe zwierzęta. Ich dzieci przyglądały się z daleka. Kasztanowce odzyskiwały siły, a wszyscy się radowali i radośnie śpiewali.

♪ Nr 15 na CD (piosenka pt. „On podarował nam”)

On podarował nam

1. Jesteśmy częścią nieba
A ono mieszka w nas
Zakwita nocą i dniem.
Niewiele nam potrzeba
Wystarczy tylko to
Co podarował nam Bóg.

Refren: Zielone lasy
On podarował nam

Źródełka wody
On podarował nam
Kwitnące sady
On podarował nam
Kwiaty, ogrody
On podarował nam
Morza i rzeki
On podarował nam
Górskie strumyki
On podarował nam.

2. To wszystko stworzył dla nas
Szczęśliwy człowiek, co
Potrafi cieszyć się tym.

Refren: Wszelkie stworzenia
On podarował nam
Nieba sklepienie
On podarował nam
Słońce i chmury
On podarował nam
Księżyc i gwiazdy
On podarował nam
Zieloną ziemię
On podarował nam
Deszcze i śniegi
On podarował nam.

Królowa Sosna

Spocznij.

Ekolog

„Dziękujemy wam przyjaciele, dziękujemy!” — szumiały kasztanowce z Liliowego Boru. Tropiciele! Mam dla was kolejne zadanie. Należy sporządzić tropicielską mapę, a na niej nanieść chociaż jedno miejsce, gdzie w... *(tu nazwa miejscowości, w której mieszkanie, np. Andrychów)* ...znajdują się kasztanowce. Należy się zaopatrzyć w sprzęt tropiciela (ciemne okulary, lornetkę, szkło powiększające, tasiemki do oznaczania drogi, sznur, kompas, mapę, zegarek, aparat fotograficzny), twarz zamaskować sadzą lub farbą. Podobnie należy wyposażyć rodziców, którzy również mają dusze tropicieli. Nie wierzycie? Oto dowody. Tata kiedyś wytropił mamę. Mama tropi w domu brud. Rodzice razem z nauczycielami tropią waszą wiedzę i oceny w szkole. Macie jeszcze wątpliwości? Mam pytanie. Czy tropiciel nosi broń? *(właściwa odpowiedź brzmi „nie”, może się jedynie przydać nóż, którego lepiej dzieciom nie proponować)* Proponuję ciekawą, rodzinną zabawę w tropicieli. Nastroi was do niej płyta Baśniowej Kapeli, autorów scenariusza przedstawienia, które właśnie obejrzelście. Płyta nosi tytuł „Potrzebują nas kasztany, czyli tropiciele na tropie Szrotówka”. Zawiera nie tylko piosenki, ale i opowiadanie, którego przed chwilą wysłuchaliście, podkłady muzyczne, grafikę kolorową, grafikę czarno-białą do kolorowania oraz zdjęcia wykonawców. Niechaj to opowiadanie nie pozwoli wam zapomnieć o przyjaciółach drzewach.

Prezentuje płytę i po kilku sekundach dodaje:

A teraz nagródźmy wykonawców głośnymi brawami!

Narratorzy *razem po oklaskach*

Dziękujemy wam przyjaciele, dziękujemy!

Narrator I

— ...szumiały kasztanowce z Liliowego Boru.

♪ *Nr 16 na CD (piosenka pt. „Przyjaciel”)*

Przyjaciel

1. Gdy w potrzebie jest przyjaciel
Sam, bezsilny wobec zła
Kiedy smutki zabierają mu nadzieję.

2. Gdy się lęka, coś go dręczy
I nie może spać
Łza się kręci..., źle się dzieje.

Refren: Wtedy jest potrzebny ktoś
Komu można zaufać
Wtedy jest potrzebny ktoś
Komu można uwierzyć.

3. Gdy w uśmiechu brak radości
A w rozmowie słów
Słońce szybciej zachodzi.

4. W sercu ciemność się panoszy,
A na drogach strach
Ktoś znajomy zawodzi.

Refren: Wtedy jest potrzebny ktoś...

Kupującym tę usługę, jaką jest scenariusz z dołączoną płytą ze ścieżką dźwiękową udzielamy jednorazowej licencji na wykorzystanie wg Regulaminu Sklepu Internetowego Biała Łódka. Płyta jest uzupełnieniem scenariusza, a zatem niemożliwym jest zakup oddzielnie samej płyty ze ścieżką dźwiękową.